

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725010755
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Ordzovenská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8725010755.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudkyňou JUDr. Dominikou Ordzovenskou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. septembra 2025 v Poprade, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, E. C., t. č. ÚVTOS Prešov

uznáva sa za vinného, že

dňa 18.04.2025 v čase okolo 09.30 hod., po tom čo požil alkoholické nápoje, ktoré zvýšili koncentráciu alkoholu v jeho dychu na najmenej 1,31 mg/l vydychovaného vzduchu (najmenej 2,73 promile), čo bolo zistené analyzátorom dychu typu Alcotest 7510, výrobné číslo ARMF 0625, v obci Výborná, v priestoroch verandy domu č. F. XX, E. C., s nožom v ruke, pristúpil k svojej matke G. B., narodenej XX.XX.XXXX, ktorej sa začal vyhrážať zabitím, pričom nožom sa zaháňal na menovanú a tejto sa opätovne vyhrážal zabitím, z ktorého dôvodu, pri existencii strachu o svoj život a zdravie, G. B. utiekla z priestorov rodinného domu, kde pri úteku G. B. túto začal s nožom v ruke prenasledovať a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, čím takto u G. B. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,
t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ŏ v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., prečítaním znaleckého posudku č. 129/2025, vypracovaný Psychiatrickou a sexuologickou expertíznou organizáciou, s. r. o. Košice, ako aj ďalej uvedenými listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný A. B. sa k spáchaniu skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku priznal a na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania predmetného skutku. Súd tak po splnení zákonných podmienok podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne už nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Podľa správy o povesti vypracovanej obcou D. obžalovaný je rozvedený, bezmajetný, nezamestnaný. Býva v rodinnom dome u rodičov. Požíva alkoholické nápoje a medzi občanmi nemá dobrú povesť. Obecný úrad neriešil menovaného za priestupok alebo iný správny delikt. Po vrátení sa z ústavu na výkon trestu sa jeho správanie zlepšilo.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov zo dňa 02.07.2025 vyplýva, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby od 20.04.2025. Správanie obžalovaného nebolo vždy v súlade so stanoveným ústavným poriadkom, v jednom prípade došlo k porušeniu, kedy si obžalovaný úmyselne spôsobil poranenie oboch rúk na predlaktí, za čo mu bolo uložené disciplinárne pokarhanie. Dňa 20.05.2025 bol zaradený do oddielu so zmierneným režimom. Obžalovaný nebol pracovne zaradený.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol devätnásťkrát priestupkovo riešený, z to v pätnástich prípadoch pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, pričom voči poškodenej – matke G. B. sa dopustil šiestich takýchto priestupkov.

V zabezpečenom odpise z registra trestov má obžalovaný evidovaných päť záznamov v rozmedzí rokov 2014 až 2024, kde naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/100/2024 zo dňa 30.12.2024, právoplatným dňa 16.01.2025, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2022 zo dňa 20.09.2022, právoplatným dňa 20.09.2022, bol uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/31/2024 zo dňa 06.06.2024 bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2022 zo dňa 20.09.2022, kedy v rámci rozhodnutia o podmienenčnom prepustení súd určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov s probačným dohľadom na 2 roky, ako aj obmedzenie zamestnať sa počas doby probačného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Dňa 08.08.2025 bol nariadený zvyšok trestu v trvaní 5 mesiacov a 17 dní. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/128/2020 zo dňa 01.07.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/24/2021 zo dňa 27.10.2021, oba právoplatné dňa 27.10.2021, bol uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zo záverov znaleckého posudku č. 129/2025, vypracovaný Psychiatrickou a sexuologickou expertíznou organizáciou, s. r. o. Košice, o. i. vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy a duševnou chorobou alebo poruchou netrpel ani v dobe spáchania trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Obžalovaný v čase spáchania činu, aj napriek pozitívnemu alkoholu, mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať, pričom jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli len nevýrazne znížené, práve z dôvodu pozitívneho alkoholu, kde nešlo o forenzne významné zníženie alebo vymiznutie schopností. Osobnostná (povahová)

štruktúra) je nevyrovnaná, s rysmi emočnej nestability, impulzivity. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a je schopný zúčastňovať sa úkonov trestného konania. Vzhľadom k tomu, že znalec u obžalovaného diagnostikoval závislosť na alkohole, navrhuje uloženie ochrannej protialkoholickej liečby ambulantnou formou.

Vykonaným dokazovaním a priznaním viny obžalovaného dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a je trestným činom. Ohľadne posúdenia otázky, kto uvedený skutok spáchal, súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného A. B..

Podľa súdu je nepochybné, že svedkyňa poškodená G. B. mohla vnímať vyhrážky zo strany obžalovaného A. B. ako vážne mienené, a že tieto mohli u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu. Obžalovaný adresoval verbálnu vyhrážku fyzickou likvidáciou poškodenej a umocňoval dôraz svojho konania voči poškodenej tým, že sa zaháňal nožom. Kvalifikačné momenty spáchania trestného činu na chránenej osobe – blízkej osobe a osobe vyššieho veku a závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, z pohľadu súdu boli naplnené po materiálnej i formálnej stránke s poukazom na § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko išlo o matku obžalovaného, osobu vyššieho veku, čo muselo byť obžalovanému známe.

Obžalovaný svojím konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný, ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom protiprávnosť jeho konania potrebné vidieť v porušení dôležitého záujmu spoločnosti chráneného Trestným zákonom spočívajúceho na ochrane občanov pred neoprávneným zásahom do ich osobnej integrity zo strany iných osôb, ako aj na ochrane občanov pred vyhrážkami usmernením, spôsobením ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy zo strany iných osôb.

Za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, pohľadájúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Aplikujúc vyššie citované ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného A. B. súd vyhodnotil jeho priznanie a oľutovanie svojho konania (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Na druhej strane, vychádzajúc z prečítaného odpisu registra trestov a z prečítaných rozhodnutí, bola zistená jedna priťažujúca okolnosť, a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Súd akcentuje, že obžalovaný sa skutku v žalovanej trestnej veci dopustil dňa 18.04.2025, teda v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/100/2024, v ktorej bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/100/2024 zo dňa 30.12.2024, právoplatným dňa 16.01.2025, uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s podmieňným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a aj počas plynutia skúšobnej doby podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2022, v čase keď bol nad ním vykonávaný dohľad probačného a mediačného úradníka. Keďže obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia a v skúšobnej dobe podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dopustil úmyselného trestného činu, aplikujúc ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, neprichádzalo v danej veci do úvahy uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmieňne odložený. Aj s prihliadnutím na uvedené, berúc do úvahy všetky skutočnosti relevantné pre ukladanie trestu, a v rámci nich o. i. tiež závažnosť spáchaného trestného činu, úmyselný trestný čin verbálneho charakteru za použitia násilných prejavov, skutok spáchaný voči matke žijúcej v spoločnej domácnosti s obžalovaným, súd dospel k záveru o nevyhnutnosti uloženia nepodmieňného trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o výmeru trestu, súd prihliadol na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, kedy zo správy o povesti vyplýva, že obžalovaný nemá v obci dobrú povesť, doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný a deväťkrát priestupkovo riešený, aj za druhovo rovnaké protiprávne konanie, z to v päťnástich prípadoch pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, pričom voči poškodenej – matke G. B. sa dopustil šiestich takýchto priestupkov, taktiež počas výkonu väzby správanie obžalovaného nebolo vždy v súlade so stanoveným ústavným poriadkom, v jednom prípade došlo k porušeniu ústavného poriadku, za čo bol disciplinárne potrestaný, charakteristiku osobnosti, štruktúru obžalovaného, ktorú znalec charakterizoval ako nevyrovnanú, s rysmi emočnej nestability a impulzivitu, keď v prospech obžalovaného svedčí, na hlavnom pojednávaní prezentovaný, kritický postoj k svojmu protiprávnemu konaniu i jeho rozhodnutie absolvovať protialkoholické liečenie, ktoré by podstatným spôsobom zvýšil opozitívnu prognózu ohľadom ďalšieho jeho správania, a má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a, je nevyhnutné uloženie nepodmieňného trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov. Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti).

Pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, v danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, a teda zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (naposledy bol dňa 06.06.2024 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/31/2024 podmieňne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia).

Pokiaľ ide o výrok o ochrannom opatrení, súd pri jeho ukladaní vychádzal zo zásad uvedených v § 35 Trestného zákona a ďalších jeho ustanovení, pričom rozhodujúcim pre jeho uloženie považoval obsah znaleckého posudku. Znalkyňa v závere odporučila obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Súd pristúpil k uloženiu predmetného ochranného liečenia v jeho ústavnej forme, aplikujúc ustanovenie § 74 ods. 1 alinea posledná Trestného zákona. V zmysle citovaného

zákonného ustanovenia totiž, ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne neodkladá, obligatórne ho uloží ústavnou formou. Preto, nakoľko súd obžalovanému ukladal ochranné protialkoholické liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, spravujúc sa predmetným zákonným ustanovením, uložil ho v ústavnej forme. Za tejto situácie tak budú vytvorené podmienky na zlepšenie zdravotného stavu obžalovaného, aby tento liečbu závislosti od alkoholu začal a vykonával už v priebehu výkonu trestu odňatia slobody.

Nárok na náhradu škody si svedkyňa poškodená v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku do skončenia vyšetrovania riadne a včas, čo do dôvodu a výšky, neuplatnila, preto o tomto nároku súd osobitným výrokom a postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku alebo § 288 ods. 1 Trestného poriadku nerozhodoval.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Poprad. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.